Convenţia relativă la drepturile şi îndatoririle Puterilor neutre în războiul pe mare

Haga, 18 octombrie 1907

(Indicarea Puterilor Contractante)

În vederea diminuării divergenţelor de opinie care, în caz de război maritim, există încă cu privire la raporturile între Puterile neutre şi Puterile beligerante, şi pentru a preveni dificultăţile la care aceste divergenţe ar putea da naştere

Considerând că, dacă nu se poate ajunge la o înţelegere care să se extindă la toate împrejurările ce se pot prezenta în practică, extinsă totuşi o utilitate incontestabilă să se stabilească, în măsura posibilă, reguli comune pentru cazul în care, din nefericire, războiul ar izbucni ;

Considerând că, pentru cazurile neprevăzute de prezenta Convenţie, trebioe să se ţină seama de principiile generale ale dreptului ginţilor ;

Considerând că este de dorit ca Puterile să edicteze prescripţii precise pentru reglementarea consecinţelor stării de neutralitate pe care ele au adoptat-o ;

Considerând că pentru Puterile neutre este o datorie recunoscută să aplice în mod imparţial diverşilor beligeranţi regulile adoptate de ele ;

Considerând că, în această ordine de idei, aceste reguli nu vor trebui, în principiu, să fie schimbate în cursul războiului de către o Putere neutră, în afară de cazul în care experienţa dobândită i-ar demonstra necesitatea pentru protecţia drepturilor sale.

Au convenit să respecte regulile comune următoare, care nu vor aduce, de altfel, nici o atingere stipulaţiilor tratelor generale existente, şi şi-au numit Plenipotenţiarii, adică :

(Urmează numele Plenipotenţiarilor)

Care, după ce şi-au depus deplinele puteri, găsite în bună şi cuvenită formă, au convenit ceea ce urmează :

Art. 1. Beligeranţii sunt datori să respecte drepturile suverane ale Puterilor neutre şi să se abţină, pe teritoriul sau pe apele neutre, de la orice acte care ar constitui, din partea Puterilor care le-ar îngădui, o abatere de la neutralitatea lor.

Art. 2. Orice acte de ostilitate, în care sunt cuprinse captura şi exerciţiul dreptului de vizită, săvârşită de navele de război beligerante în apele teritoriale ale unei Puteri neutre, constituie o violare a neutralităţii şi sunt strict oprite.

Art. 3. Când o navă a fost capturată în apele teritoriale ale unei Puteri neutre, această Putere trebuie, în timpul cât prada se află în sfera jurisdicţiei sale, să recurgă la toate mijloacele de care dispune pentru ca prada să fie eliberată împreună cu ofiţerii şi echipajul ei, iar echipajul pus la bord de către captor să fie internat.

Dacă prada se află în afară de jurisdicţia Puterii neutre, guvernul captor trebuie să elibereze prada, împreună cu ofiţerii şi echipajul ei, la cererea acelei Puteri.

Art. 4. Pe un teritoriu neutru sau pe o navă aflată în ape neutre nu se poate constitui de un beligerant nici un tribunal de prăzi.

Art. 5. Este interzis beligeranţilor să facă din porturile şi apele neutre bază de operaţii navale împotriva inamicilor lor, mai ales să instaleze acolo staţii radiotelegrafice sau orice aparat destinat să servească drept mijloc de comunicaţie cu forţele beligerante pe pământ sau pe mare.

Art. 6. Este interzisă predarea sub orice titlu, directă sau indirectă, din partea unei Puteri neutre către o Putere beligerantă, de nave de război, de muniţii sau de orice alt material de război.

Art. 7. O putere neutră nu este datoare să împiedice exportul sau tranzitul, pe seama vreunuia din beligeranţi, de arme, muniţii şi, în genere, de orice poate fi folositor unei armate sau unei flote.

Art. 8. Un guvern neutru este dator să se folosească de toate mijloacele sale pentru a împiedica, în cuprinsul jurisdicţiei sale, echiparea sau înarmarea oricărei nave despre care are întemeiate motive să o creadă destinată a patrula ori a lua parte la operaţii ostile împotriva unei Puteri cu care el se află în stare de pace. El este, de asemenea, dator să manifeste aceeaşi vigilenţă pentru a împiedica ieşirea, din jurisdicţia sa, a oricărei nave destinate să patruleze ori să ia parte la operaţii ostile şi care ar fi fost adaptate, total sau parţial, la utilizări de război în cuprinsul aceleiaşi jurisdicţii.

Art. 9. O putere neutră trebuie să aplice în acelaşi fel ambilor beligeranţi condiţiile, limitările sau interzicerile edictate de ea cu privire la primirea în porturile, radele sau apele sale teritoriale a navelor de război beligerante sau a prăzilor lor.

Cu toate acestea, o Putere neutră poate să interzică intrarea în porturile şi radele sale a navei beligerante care ar fi nesocotit supunerea la ordinele şi rânduielile edictate de ea sau care i-ar fi violat neutralitatea.

Art. 10. Neutralitatea unei Puteri nu este atinsă prin simpla trecere prin apele sale teritoriale a navelor de război şi a prăzilor aparţinând beligeranţilor.

Art. 11. O Putere neutră poate îngădui navelor de război ale beligeranţilor să se servească de piloţii ei brevetaţi.

Art. 12. În lipsa altor dispoziţii speciale din legislaţia Puterii neutre, este interzis navelor de război ale beligeranţilor să stea în porturile şi radele sau în apele teritoriale ale zisei Puteri mai mult de 24 de ore, afară de cazurile prevăzute prin această Convenţie.

Art. 13. Dacă o Putere înştiinţată despre începerea ostilităţilor află că o navă de război aparţinând unui beligerant se găseşte în porturile şi radele sau în apele sale teritoriale, ea trebuie să notifice acelei nave că va trebui să plece în cele 24 de ore sau în termenul prescris de legea locală.

Art. 14. O navă de război beligerantă nu-şi poate prelungi şederea într-un port neutru peste durata legală decât pentru avarii sau din cauza stării tipului în largul mării. Ea va trebui să plece de îndată ce va fi încetat pricina întârzierii.

Regulile despre limitarea de şedere în porturile, radele şi apele neutre nu se aplică navelor de război care sunt destinate în mod exclusiv unei misiuni religioase, ştiinţifice sau filantropice.

Art. 15. În lipsa altor dispoziţii speciale din legislaţia Puterii neutre, numărul maxim al navelor de război ale aceluiaşi beligerant, care se vor putea găsi deodată într-unul din porturile sau radele zisei Puteri, va fi de trei.

Art. 16. Dacă se găsesc în acelaşi timp într-un port sau într-o radă neutre nave de război de ale ambelor Părţi beligerante, atunci trebuie să treacă cel puţin 24 ore între plecarea navei unui beligerant şi plecarea navei aparţinând celuilalt beligerant.

Ordinea plecărilor este hotărâtă prin ordinea sosirilor, afară de situaţia în care nava sosită prima nu s-ar afla în situaţia în care prelungirea duratei legale de şedere este admisă.

O navă de război beligerantă nu poate părăsi portul sau rada neutre înainte de 24 ore de la plecarea unei nave de comerţ care poartă pavilionul inamicului său.

Art. 17. În porturile şi radele neutre, navele de război beligerante nu-şi pot repara avariile decât în măsura neapărat necesară siguranţei lor de navigare, dar nu pentru a-şi spori sub orice formă forţa lor militară. Autoritatea neutră va constata felul reparaţiilor de făcut, care vor trebui terminate cât mai repede.

Art. 18. Navele de război beligerante nu se pot folosi de porturile, radele şi apele teritoriale neutre spre a-şi reînnoi sau spori aprovizionările lor militare sau armamentul şi nici pentru a-şi completa echipajele.

Art. 19. Navele de război beligerante nu se pot aproviziona în porturile şi radele neutre decât pentru a-şi face plinul normal din timp de pace.

De asemenea, aceste nave nu pot lua decât combustibilul necesar pentru a putea ajunge la portul cel mai apropiat al ţării lor. Ele pot, de altfel, să ia combustibilul trebuitor pentru a-şi umple magaziile când se găsesc în ţările neutre care au adoptat acest fel de a limita furniturile de combustibil.

Când, după legea Puterii neutre, navele nu primesc cărbuni decât după 24 de ore de la sosire, atunci durata legală a şederii lor este prelungită cu 24 de ore.

Art. 20. Navele de război beligerante, care au luat combustibil din portul unei Puteri neutre, nu-şi pot reînnoi aprovizionările lor dintr-un port al aceleiaşi Puteri decât după trecerea a trei luni.

Art. 21. Nu se poate duce prada într-un port neutru decât din cauză de neputinţă de navigaţie, starea rea a mării şi lipsă de combustibil sau de provizii.

Prada trebuie să părăsească portul de îndată ce a încetat pricina care i-a justificat intrarea. Dacă n-o face, Puterea neutră trebuie să-i ordone plecarea imediată ; în cazul când nu s-ar conforma, Puterea neutră trebuie să se folosească de toate mijloacele ce le are pentru a o pune în libertate împreună cu ofiţerii şi echipajul ei şi pentru a interna echipajul pus la bord de captor.

Art. 22. De asemenea, Puterea neutră trebuie să elibereze prada care ar fi fost adusă în afară de condiţiile prevăzute prin Articolul 21.

Art. 23. O Putere neutră poate îngădui intrarea în porturile şi radele sale a prăzilor escortate sau nu, când sunt aduse acolo spre a fi lăsate sub sechestru până la hotărârea tribunalului de prăzi. Ea poate să îndrume prada în alt port al său.

Dacă prada este escortată de o navă de război, ofiţerii şi oamenii puşi la port de captor sunt autorizaţi să treacă pe nava de escortă.

Dacă prada pluteşte neînsoţită de escortă, personalul pus la bord de captor este eliberat.

Art. 24. Dacă o navă de război beligerantă nu părăseşte portul în care nu are dreptul să stea, cu toată notificarea autorităţii neutre, atunci Puterea neutră este îndrumată să ia măsurile ce le-ar socoti necesare spre a pune nava în neputinţă să

iasă la mare pe toată durata războiului, iar comandantul navei trebuie să înlesnească aducerea la îndeplinire a acestor măsuri.

Dacă nava beligerantă a fost oprită de o Putere neutră, ofiţerii şi echipajul sunt de asemenea opriţi.

Ofiţerii şi echipajul oprit în acest mod pot fi lăsaţi pe navă sau cartiruiţi pe o altă navă sau la uscat şi ei pot fi supuşi măsurilor restrictive care ar părea necesare să li se impună. Cu toate acestea, pe navă vor trebui lăsaţi întotdeauna oamenii necesari întreţinerii.

Ofiţerii pot fi puşi în libertate, dacă îşi iau angajamentul pe cuvânt să nu părăsească teritoriul neutru fără autorizare.

Art. 25. O Putere neutră e datoare să exercite supravegherea corespunzătoare a mijloacelor de care dispune, pentru a împiedica, în porturile sau radele şi în apele sale, orice violare a dispoziţiilor precedente.

Art. 26. Exercitarea drepturilor definite prin prezenta Convenţie de către o Putere neutră nu poate fi, niciodată, socotită ca un act puţin prietenesc de către un beligerant sau altul care a acceptat articolele la care se referă aceste drepturi.

Art. 27. Puterile contractante îşi vor comunica, reciproc şi în timp, toate legile, ordonanţele şi celelalte dispoziţii care reglementează în ţările lor regimul navelor de război beligerante, în porturile şi în apele lor, prin intermediul unei notificări adresate Guvernului Olandei şi comunicate de îndată de către acesta celorlalte Puteri contractante.

Art. 28. Dispoziţiile prezentei Convenţii nu se aplică decât între Puterile contractante şi numai dacă beligeranţii sunt cu toţii parte în Convenţie.

Art. 29. Prezenta Convenţie va fi ratificată cât mai curând posibil.

Ratificările vor fi depuse la Haga.

Prima depunere de ratificare va fi constatată printr-un proces-verbal, semnat de reprezentanţii Puterilor care au luat parte la aceasta şi de către ministrul afacerilor externe al Olandei.

Depunerile ulterioare de ratificare se vor face printr-o notificare scrisă, adresată Guvernului Olandei, ce va fi însoţită de instrumentul de ratificare.

Copie certificată, conformă cu procesul-verbal referitor la prima depunere de ratificare, notificările menţionate la alineatul precedent, precum şi instrumentele de ratificare vor fi imediat remise, prin grija Guvernului Olandei şi pe cale diplomatică, Puterilor participante la a Doua Conferinţă de Pace, precum şi celorlalte Puteri care vor adera la Convenţie. În cazurile vizate în alineatul

precedent, zisul Guvern le va face în acelaşi timp cunoscut data la care a primit notificarea.

Art. 30. Puterile nesemnatare sunt admise să adere la prezenta Convenţie.

Puterea care doreşte să adere îşi notifică în scris intenţia Guvernului Olandei, transmiţându-i actul de aderare, care va fi depus în arhivele zisului Guvern.

Acest guvern va transmite imediat tuturor celorlalte Puteri o copie certificată, conformă cu notificarea, precum şi de pe actul de aderare, indicând data la care a primit notificarea.

Art. 31. Prezenta Convenţie va produce efect, pentru Puterile care vor participa la prima depunere de ratificare, la şaizeci de zile de la data procesului-verbal al acestei depuneri, iar pentru Puterile care vor ratifica ulterior sau adera, la şaizeci de zile după ce notificarea ratificării sau aderării lor va fi primită de către Guvernul Olandei.

Art. 32. Dacă se întâmplă ca una din Puterile contractante să dorească să denunţe prezenta Convenţie, denunţarea va fi notificată în scris Guvernului Olandei, care va comunica imediat tuturor celorlalte Puteri o copie certificată, conformă cu notificarea, aducându-le la cunoştinţă data la care a primit-o.

Denunţarea nu va avea produce efecte decât faţă de Puterea care o va notifica şi la un an după ce notificarea va parveni Guvernului Olandei.

Art. 33. Un registru ţinut de Ministerul Afacerilor Externe al Olandei va indica data depunerii ratificării efectuate în virtutea articolului 29, alineatele 3 şi 4, precum şi data la care vor fi primite notificările de aderare (articolul 30, alineatul 2), sau de denunţare (articolul 30, alineatul 1).

Fiecare Putere contractantă este admisă să ia cunoştinţă de acest registru şi să ceară extrase certificate conform.

Drept pentru care, Plenipotenţiarii şi-au pus semnătura pe prezenta Convenţie.

Făcută la Haga, la 18 octombrie 1907, într-un singur exemplar, care va rămâne depus în arhivele Guvernului Olandei şi de pe care copii, certificate conform, se vor remite pe cale diplomatică Puterilor invitate la a Doua Conferinţă de Pace.